

kunde sige til sig selv, at naar en Mand stod i Begreb med at skulle laane Penge, var han ikke fornuende, man skulde tro det, naar man saae hen paa vor Stattelovgivning, vore Thinglaesningsgebyrer og vore Stempelafgifter osv. Jeg troede, det var Noget, som laa saa klart for. De Kilder, fra hvilke Indtægterne indkomme, ere — som ærede Medlemmer vide — væsentlig tre, nemlig Domaineindtægterne, de direkte Skatter og indirekte Skatter. Domaineindtægterne skal jeg ikke opholde mig ved. Det ser ganske vist noget broget ud, at Jagersborg Dyrehave har indbragt i Nettoindtægt 4,000 Rb., medens den koster til Bestyrelse 16,000 Rb.; det ser underlig ud, at de meget store Stove i Silkeborgs Omegn saa ontrent Intet indbringe, overhovedet behøver jeg kun at nævne det Lal af 500,000 Rb. som Bruttoindtægt, men at der gaar 300,000 Rb. med i Bestyrelsesudgifter, og dog sige vore Skovarbeidere — hvad vi have haft Exempel paa ifjor — at de saae en meget lille Løn, og jeg tror dem gjerne, saa der er ganske vist ikke nogen anden Vej, ad hvilken vi kunne saae dette forandret, end at Staten efterhaanden stiller sig af med Domainerne ved efterhaanden at sælge dem. De andre Indtægtskilder skal jeg ikke videre berøre, da de ere udførlig omtalte af andre ærede Lædere, derimod skal jeg vende mig til Postvæsenets Indtægter, som er en af de sidste. Jeg overspringer altsaa de direkte og indirekte Skatter og kommer til Postvæsenet, der staar opført med 119,000 Rb., men man vilde tage meget feil, om man troede, at det var Overskud. De maa ikke glemme, at i § 24 findes Udgifter til Generalpostdirektoratet m. m. for henved 40,000 Rb., og Portofrihedens Ophør kommer paa en anden Paragraf med 60,000 Rb., det er i Alt 100,000 Rb., og naar dertil kommer Provisioner, saa tager jeg ikke meget feil, naar jeg i Almindelighed siger, at der intet Overskud er. Jeg kan ikke Andet end udtale min Tilfredshed med, at den hidtagne Finantsminister er gaaet frem paa den af hans Forgænger betraadte Vej med Hensyn til Landpostvæsenet, at han fremdeles vedbliver at udvide dette til videre Kredse, navnlig ogsaa nu til de mindre befolkede Egne. Derimod maa jeg beklage, at den ærede Finantsminister ikke har taget Hensyn til en Bemærkning, der dog kom fra Udvalgets Hæftal ifjor, nemlig om, at Persontaget med Posterne burde nedsettes, thi det er urigtigt, at det kræves 2 Mk. pr. Mil, og det gjør ikke, at Postvæsenet faar mere Indtægt, men at der herfter et Smugleri, som man neppe kan gjøre sig nogen Forestilling om, i de Egne, hvor Postvæsenet overhovedet benyttes. Jeg tror derfor, at det vilde være en meget rigtig Foranstaltning, og jeg tror at det vilde være i Finantsernes Interesse, at Persontagten blev nedsat. Jeg ser iøvrigt, at man ogsaa iaar, til Trods for at der intet Overskud er, fremkommer med Forlangendet

om en ny Postgaard, og det ikke med den samme Sum som ifjor, 124,000 Rb., men 169,000 Rb., idet man iaar er kommen helt bort fra den Beregning, man havde ifjor. Da mente man, at det var en fortreffelig Plan, man havde, men den fremstiller man iaar som meget utilfredsstillende; ved nu at tøve et Aar kommer man maatte til et nyt Resultat og vil da maasse være utilfreds med, hvad der foreslaas iaar; ja, maasse kommer man endogsaa til at ville lægge Postgaarden paa et andet Sted. Da nu altsaa Balancen paa Postvæsenet stiller sig, som den gjør, og jeg ved at være tilfede paa Kjøbenhavns Posthus og navnlig den Del, hvorover der klages mest, Postpostafdelingen, har kunnet overbevise mig om, at den ikke er i den Grad slet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) har sagt — han har endogsaa sagt, at det var aldeles uanstændigt, at Kjøbenhavn havde et saadant Posthus — tror jeg ikke, at jeg heller iaar kan være med til at bevilge Penge til en Bygning af den Art. Da jeg er ved at berøre Bygningsvæsenet, maa jeg maasse ved samme Leilighed omtale nogle andre Bygninger, for Exempel den nye Mønt, hvortil vi iaar efter Overslag skulle bevilge godt og vel 40,000 Rb., medens der ifjor kun forlangtes Halvdelen. Jeg erindrer saa tydelig, at Finantsministeren den Gang, der var Tale om en Udsættelse af Bevillingen, udtalte, at han ikke af Hensyn til Guldmønten kunde gaa ind derpaa, og at man var fuldstændig beredt paa, hvad der forestod. Men nu kommer man igjen iaar og fortæller os, at Guldmøntningen gjør, at man skal have en noget udvidet Bygning, flere Apparater osv., og derfor kommer der et nyt Forlangende om 20,000 Rb. Jeg kan henvise til Tolbbodbygningerne, hvorledes man ogsaa der langt overskrider den bevilgede Sum, og skal henvise til noget Andet, som ogsaa er en Art Bygningsvæsen, nemlig den botaniske Have; den er ikke nævnt af nogen af de foregaende Lædere. Det vil erindres, at Folkethinget ifjor gav Mindretallet i Finantsudvalget Ret i, at Summen ikke burde overskride 325,000 Rb., og man sagde udtrykkelig, at der maatte foretages saadanne Indskrænkninger, hvorved det blev muligt at overkomme en for os uanstændelig Have; men nu kommer den ærede Kultusminister og fortæller i Motiverne, at det er aldeles umuligt at gjøre det for den Sum. Ganske vist siger han, at det er sparet Lidt ved at sætte Træstakit istedetfor Jernstakit, men det er just ikke paa det Punkt, at jeg for min Part ønsker Besparelse. Jeg tror ikke, at der er Meget vundet, ved at man sparer Lidt paa Glasfæ o. s. v., men man har ikke kunnet indskrænke Dimensionerne af, hvad man ifjor forelagde os. Jeg tror ikke, at det er korrekt handlet, og jeg har det Haab, at Folkethingets Hæftal vil tage sine Forholdsregler derefter; thi det har dog ikke Lidt at betyde, at man saaledes overskrider Summen med 45,000 Rb.